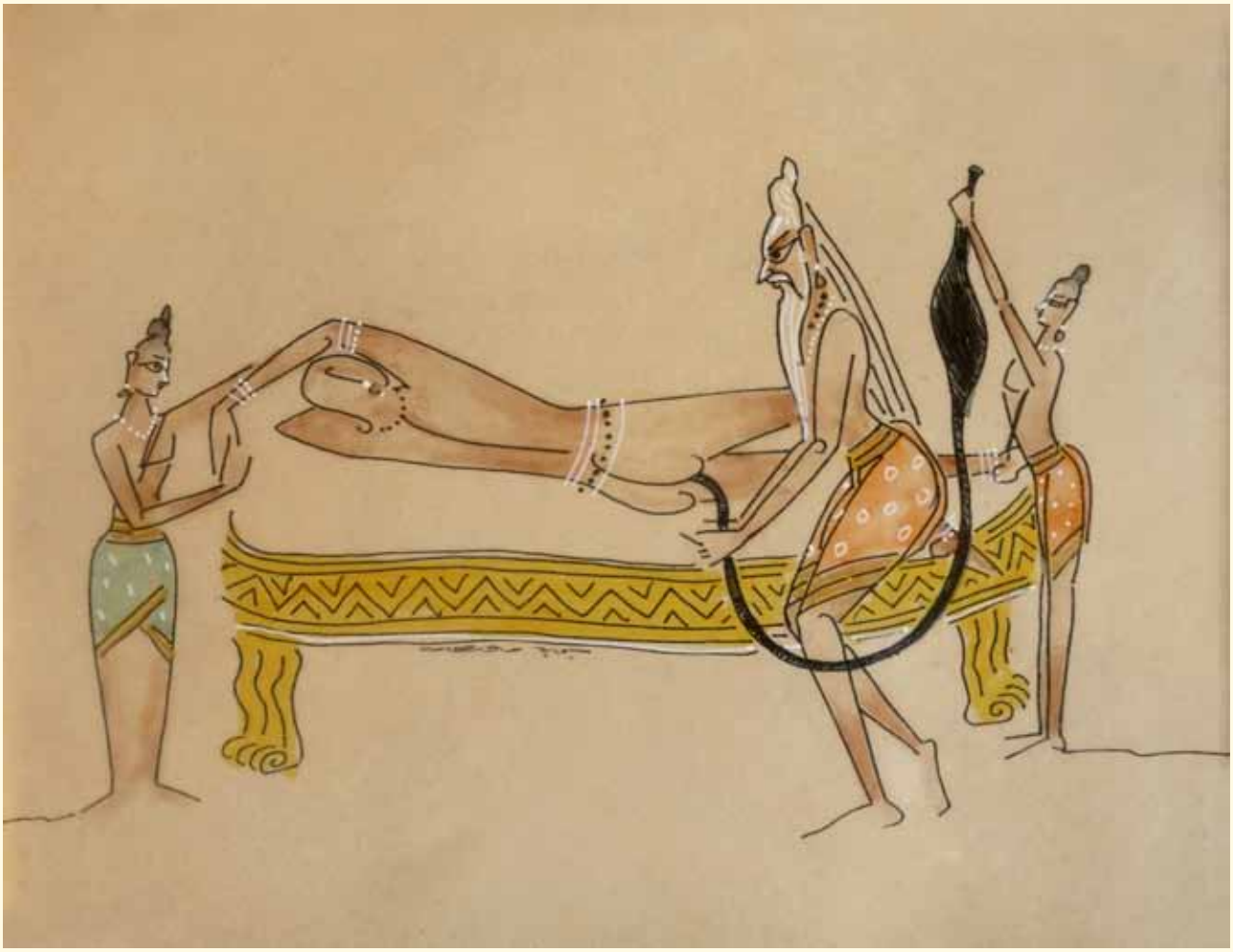
praktijkperikel

's Avonds darmspoelingen en tanden bleken

Een vrouw van middelbare leeftijd bezoekt het spreekuur met buikklachten.
'Heeft u er zelf al iets aan gedaan?' Jawel, een darmspoeling. Of eigenlijk drie. En er was behoorlijk wat naar buiten gekomen: ontlasting, parasieten, nierstenen en galstenen. Het had haar flink opgelucht.
Toen ik vertelde dat het onmogelijk is dat dit met een darmspoeling allemaal naar buiten komt, keek ze verbaasd; het was haar toch echt zo verteld.
Het leek me nogal wat om zo'n darmspoeling te ondergaan. Drie keer nog wel. Ik vroeg of de behandelaar een arts was. Ze wist het niet. Maar hij doet ook aan acupunctuur en bleekt tanden.
Voorzichtig vroeg ik wat zo'n behandeling kost. Patiënte wist het niet. Want de verzekeraar betaalde!
Diep ademhalen, proberen te relativeren en het consult naar eer en geweten vervolgen.

Mijn patiënte wist niet beter. Haar behandelaar waarschijnlijk wel. Maar de verzekeraar, de regisseur van de zorg, de kwaliteitskenner bij uitstek, de beslisser over medisch goed en kwaad, de schatbewaarder: die weet toch wel beter? Die zal dit toch onder geen voorwaarde vergoeden?
Contact opgenomen met de medisch adviseur van de betreffende verzekeraar. Ik zag het verkeerd, de patiënte betaalt het zelf. Hoezo dan? Nou, patiënte heeft een aanvullende verzekering en betaalt dus via de premie zelf voor deze behandelingen. Bovendien zijn er wel een miljoen Nederlanders die gebruikmaken van alternatieve behandelaars! Dat geef toch wel aan hoe groot de vraag is. Ik informeerde naar de eisen waar een alternatieve behandelaar aan moet voldoen. In het algemeen is lidmaatschap van de/een vereniging voldoende.
Zo simpel kan het leven dus zijn.

Ik denk er hard over om 's avonds mijn bordje aan de pui om te draaien: overdag huisarts, 's avonds darmspoelingen en tanden bleken.
En de combinatie van die twee, daar moet ook brood in zitten.

beeld: Corbis

/praktijkperikel